

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Ľuboša Szigetiho a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobkyne: **I. R.**, H. X., B., zastúpenej *JUDr. J. S., advokátom*, Č. X., B., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, Krajský dopravný inšpektorát**, Špitálska 14, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-252/DI-SK-2005 zo dňa 14.12.2005, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 447/05 -25 zo dňa 16. mája 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 447/05 -25 zo dňa 16. mája 2007 **z m e ň u j e** tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. p. KRP-P-252/DI-SK-2005 zo dňa 14.12.2005 a rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Bratislava II, č. p.: ORP-1048/OBCP-2005-V-II zo dňa 19.10.2005 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný žalobkyňi zaplatiť náhradu trov konania v sume 13 558 Sk k rukám jej právneho zástupcu do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) žalobu, ktorou sa žalobkyňa sa domáhala preskúmania zákonnosti v záhlaví označeného rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava II, zo dňa 19.10.2005 č. p. ORP-1048/OBCP-2005-V-II, ktorým bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku a bola jej uložená pokuta 5 000 Sk podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“). Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu sú v súlade so zákonom. Z predloženého správneho spisu krajský súd mal

za preukázané, že správne orgány vykonali dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre posúdenie toho, kto zodpovedá za predmetnú dopravnú nehodu. Žalobkyňa v súdnom konaní ani netvrdila, že správne orgány nevykonali nejaký konkrétny dôkaz. V žalobe len uviedla, že navrhovala vypočuť na mieste nehody svedkov, neskôr už na ich výsluchu netrvala. V žalobe navrhla, aby boli odstránené rozpory medzi jej výpoveďou a výpoveďou poškodeného, prípadne aj znaleckým posudkom. Podľa názoru krajského súdu v týchto výpovediach rozpory nie sú, v tomto sa stotožnil so žalovaným. Tvrdenie poškodeného, že žalobkyňa začala odbočovať v čase, keď bol na úrovni zadnej časti jej vozidla nevyučuje to, že žalobkyňa ho nevidela v jej spätnom zrkadle, keďže v určitom okamihu to prichádza do úvahy. Žalovaný teda nerozhodoval v situácii, že by nemal dostatočne zistený skutkový stav, pretože vykonané dôkazy postačovali na zistenie skutkových okolností predmetnej dopravnej nehody. S právnym názorom žalobkyne, že podľa § 18 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách bola povinná neohrozovať len vozidlá idúce za ňou krajský súd nesúhlasil, pretože povinnosťou účastníka cestnej premávky podľa § 3 ods. 2 písm. a/ o premávke na pozemných komunikáciách je vo všeobecnosti správať sa disciplinovane a ohľaduplne a neohroziť bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. V ustanovení § 18 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách je len zdôraznené, že vodič pri odbočovaní nesmie ohroziť vodičov jazdiacich za ním. Za jazdiaceho za vodičom sa považuje aj predbiehajúci vodič až do doby, kým sa nedostane na úroveň obiehajúceho vozidla. Žalobkyňa nebola dostatočne opatrná pri odbočovaní, ako jej to ukladá § 18 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, keď nepostrehla, že je už predbiehaná iným vozidlom a narazila do neho, čím sa dopustila priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že náhradu trov konania žalobkyňi nepriznal, pretože v konaní nebola úspešná.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci zmenil tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti mu vec na ďalšie konanie a súčasne rozhodne aj o trovách konania. Poukázala aj na nesprávny skutkový záver súdu prvého stupňa. Vodič S. sa neprimeranou rýchlosťou vyrútil zo zákruty pred križovatkou, predbiehal vozidlo žalobkyne v čase, kedy táto signalizovala ľavým blinkrom odbočovanie doľava a začala vykonávať odbočovací manéver, pričom on so svojím vozidlom narazil do ľavej prednej časti jej vozidla, čo ho vychýlilo z jazdnej dráhy a pokračujúc v jazde narazil do pevných prekážok vedľa cesty. Vozidlo žalobkyne náraz otočil o 180 stupňov. Podľa názoru odvolateľa, vodič, ktorý v križovatke dá svetelné znamenie o odbočovaní doľava, zaháji odbočovací manéver a počas odbočovania, ak ho predbieha z ľava iné vozidlo a narazí doň, nemôže byť uznaný vinným zo zavinenia dopravnej nehody. Vinníkom nehody bol podľa odvolateľa nepochybne vodič S., pretože predbiehal vozidlo poškodenej v križovatke v čase, kedy riadne signalizovala odbočenie a realizovala odbočovací manéver. Poškodenia na vozidle vodiča S. boli spôsobené nárazom do pravej prednej časti vozidla žalobkyne a ďalšie poškodenia vznikli po vychýlení jeho vozidla zo smeru pohybu po náraze do prekážok za miestom vozidiel, pričom náraz do vozidla žalobkyne toto otočil o 180 stupňov.

V písomnom vyjadrení na odvolanie žalovaný uviedol, že odvolací správny orgán hodnotil dôkazy v zmysle ustanovenia § 34 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, a to podľa svojej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Odvolací správny orgán zhodnotil, že výsledky vykonaných dôkazov sú postačujúce na rozhodnutie vo veci a vykonanie ďalších dôkazov by

bolo neúčelné a nehospodárne. Preto v podstate navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c O.s.p. v spojení s ustanovením § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ustanovenia § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1, 2, 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie a postup správneho orgánu"). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1, 2 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 249 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou. Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250i ods. 1, 2 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. ak súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (ďalej len „v medziach žaloby“) dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby sú v súlade so zákonom, vysloví rozsudkom, že sa žaloba zamieta.

Z pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil:

Z protokolu o nehode v cestnej premávke bolo zistené, že dňa 2.6.2005 o 10.54 hod. došlo k dopravnej nehode na križovatke ulíc H. a Š. v B., ktorej účastníkmi boli žalobkyňa, ktorá riadila motorové vozidlo výrobnjej značky F. ŠPZ X. a M. S., ktorý riadil motorové vozidlo výrobnjej značky E. ŠPZ X.. K dopravnej nehode došlo tak, že žalobkyňa riadila svoje motorové vozidlo po H. smerom do P., pričom z doposiaľ nezistených príčin došlo k zrážke s vozidlom vodiča S.. K zraneniu nedošlo, požitie alkoholu u vodičov zistené nebolo. Ide o priamy úsek cesty. Žalobkyňa mala poškodený ľavý predný blatník a predný nárazník, vodič S. pravý predný blatník, ľavý predný blatník, ľavú prednú smerovku, predný nárazník. Podľa zápisnice o podaní vysvetlenia spisanej na mieste dopravnej nehody, tesne po dopravnej nehode žalobkyňa uviedla, že dňa 2.6.2005 v čase o 10.54 hod. jazdila s vozidlom F. EČV X. po H. ulici smerom von z mesta..Na križovatke ulíc Š.-H. chcela odbočiť vľavo na Š. ulicu. Asi vo vzdialenosti 30-40 metrov pred križovatkou ulíc H.-Š. sa pred jej vozidlo zaradilo nákladné vozidlo, ktoré vychádzalo od potravín z brány. S vozidlom išla pomaly za nákladným vozidlom a nakoľko v protismere nešlo žiadne vozidlo začala odbočovať vľavo na Š. ulicu. Ako odbočovala v tom momente došlo k zrážke s vozidlom, ktoré ju obehlo z ľava. Pred odbočovaním za sebou nevidela jazdiť žiadne vozidlo. Pri odbočení resp. ešte pred odbočením sa pozrela do stredového spätného zrkadla vo vozidle, za sebou nevidela jazdiť žiadne vozidlo. Ako zatočila došlo k zrážke. Pred vykonaním úkonu odbočenia vľavo mala zapnutú smerovku smerom vľavo. Príčinu nehody vidí v neprimeranej rýchlosti vozidla E. a nevenovaní pozornosti riadenia vodiča uvedeného vozidla. Následne po zrážke jej vodič vozidla E. uviedol, že nevidel, že odbočuje. Dňa 5.6.2005 o 10.00 hod. (tri dni po nehode), bol vypočutý k dopravnej nehode prvý raz aj vodič S., ktorý na dopravnom inšpektoráte poskytol vysvetlenie k dopravnej nehode podľa § 59 ods. 3 zákona o priestupkoch. Uviedol, že dňa 2.6.2005 v čase o 10.50 jazdil s motorovým vozidlo EČV X., pričom pri vchádzaní na H. ulicu v smere od P. ulice do P. pred sebou videl dve motorové vozidlá, ktoré sa pohybovali pomaly po H. ulici. Nakoľko mal dobrý prehľad v križovatke, tak ich obidve predchádzal po ľavej strane pri rýchlosti 50 km/h. Pred ním bolo motorové vozidlo tov. značky F.. Keď bol skoro na úrovni jeho zadnej časti, tak zrazu uvedené motorové vozidlo dalo znamenie o zmene smeru jazdy a zároveň začalo odbočovať. Následne vytočil volant do ľavej strany, aby predišiel zrážke, čo sa mu nepodarilo. Došlo k zrážke, pričom jeho vozidlo bolo odrazené od F. a vyšiel na chodník, z ktorého vzápätí prešiel späť na vozovku a zostal stáť pravým predným kolesom na chodníku na pravej strane vozovky v smere jeho jazdy. Po zastavení vystúpil z vozidla a išiel k druhému účastníkovi dopravnej nehody. Po nehode pozreli poškodenia áut a následne zavolali políciu. Ústneho pojednávania dňa 19.10.2005 na dopravnom inšpektoráte sa zúčastnila žalobkyňa už ako podozrivá zo spáchania priestupku. Žalobkyňa zopakovala svoju výpoveď, ktorú podala ako vysvetlenie a opätovne zdôraznila, že sa nestotožňuje s tým, že spáchala dopravný priestupok. Vodič S. ju nevidel a nabral jej prednú časť vozidla. Odbočovala v riadne označenej križovatke. Pred začatím odbočovania sa presvedčila, či nie je predchádzaná. V ten moment vozidlo S. nemohla vidieť, lebo vyletelo zo zákruty veľkou rýchlosťou. Na tomto pojednávaní došlo k vyhláseniu rozhodnutia o priestupku. Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave II rozhodnutím z 19.10.2005 č. p.: ORP-1048/OBCP-2005-V-II rozhodlo, že žalobkyňa je vinná zo spáchania priestupku a bola jej uložená pokuta 5 000 Sk s odôvodnením, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, v ktorom namietala, že pred odbočením vľavo sa presvedčila, či nie je predchádzaná, dala prednosť v jazde vozidlu idúcemu proti nej, začala odbočovať vľavo, pričom do nej vo veľkej rýchlosti narazilo vozidlo vodiča S., ktoré nemohla vidieť, lebo vyletelo veľkou rýchlosťou zo zákruty a začalo

ju predbiehať v dobe, keď ona už odbočovala. Žalovaný rozhodnutím zo 14.12.2005 č. KRP-P-252/DI-SK-2005 odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Podľa neho žalobkyňa porušila ustanovenie § 18 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách tým, že začala odbočovať vľavo v čase, keď už bola predbiehaná vodičom S., ktorého tým ohrozila, jeho vozidlo bolo odrazené na chodník, kde narazilo do steny, čo bolo zrejmé z fotodokumentácie udalosti. Podľa poškodenia vozidiel bolo zrejmé, že vodič S. nenarazil do vozidla žalobkyne, ale naopak žalobkyňa narazila do neho, keď odbočovala. Tvrdenie žalobkyne o tom, že vodič S. vyletel do zákruty veľkou rýchlosťou v dobe, keď ona už odbočovala na Š. ulicu, považoval za účelovú obranu v snahe vyhnúť sa právnej zodpovednosti.

Podľa § 1 zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v platnom znení tento zákon upravuje premávku na pozemných komunikáciách (ďalej len „cestná premávka“), práva a povinnosti fyzických osôb, fyzických osôb oprávnených na podnikanie a právnických osôb, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy a obcí na úseku cestnej premávky.

Podľa § 3 ods. 1, 2 písm. a/ a b/ zák. č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone a vo všeobecne záväznom právnom predpise vydanom na jeho vykonanie (§ 130 ods. 2). Účastník cestnej premávky je ďalej povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky; pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému a dopravno-technickému stavu cesty, situácií v cestnej premávke a svojim schopnostiam, dbať na dopravné značky a dopravné zariadenia.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách pri odbočovaní na križovatke alebo pri odbočovaní na poľnú cestu, alebo na lesnú cestu, alebo na miesto mimo cesty vodič je povinný dávať znamenie o zmene smeru jazdy. Vodič pri odbočovaní nesmie ohroziť vodičov jazdiacich za ním. Vodič je povinný dbať na zvýšenú opatrnosť najmä pri odbočovaní na poľnú cestu alebo na lesnú cestu alebo na miesto mimo cesty. Podľa ods. 4 citovaného paragrafu vodič odbočujúci vľavo je povinný dať prednosť v jazde protiidúcim motorovým vozidlám i nemotorovým vozidlám a električkám idúcim v oboch smeroch. Vodič motorového vozidla i nemotorového vozidla odbočujúci vpravo je povinný dať prednosť v jazde cyklistom a vodičom mopedov idúcim po cestičke pre cyklistov vyznačenej na tej istej ceste, a tam, kde je povolená jazda pozdĺž električky vľavo, aj električke.

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto zákone alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení v rozhodnej dobe priestupku sa dopustí ten, kto iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a/ až h/ poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a porušením uvedeným v písm. k/ bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia za priestupok podľa ods. 1 písm. l/ možno uložiť pokutu do 7 000 Sk a zákaz činnosti do jedného roka.

Zákon o priestupkoch v ustanovení § 73 ods. 2 zakotvuje základné procesné práva a povinnosti obvineného z priestupku. V porovnaní so všeobecným správnym konaním, ktoré je upravené v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, poskytuje obvinenému z priestupku širšie procesné práva. Predovšetkým zakotvuje zásadu prezumpcie neviny. Obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi, ani k priznaniu nemôže byť donucovaný. Realizácia zásady prezumpcie neviny znamená, že správny orgán je povinný dokázať vinu obvineného z priestupku a ak sú o nej pochybnosti, musí rozhodnúť v prospech vinníka (in dubio pro reo). Zakotvenie zásady prezumpcie neviny v priestupkovom zákone znamená, že pri aplikácii ustanovení priestupkového zákona musí byť zásadne rešpektovaný všeobecný demokratický princíp "presumptio boni viri" (každý občan je poriadny, pokiaľ nebude dokázaný opak).

Vymedzenie inštitútu skutkovej podstaty priestupku vychádza z poznatkov náuky trestného práva. Zákon o priestupkoch stanovuje pre naplnenie skutkovej podstaty priestupku štyri základné znaky: objekt, objektívnu stránku, subjekt a subjektívnu stránku. Zavinenie je obligatórnym znakom subjektívnej stránky skutkovej podstaty priestupku. Pre vyvedenie zodpovednosti za priestupok je nevyhnutné, aby bolo dostatočne preukázané, že priestupca svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty priestupku. V každej priestupkovej veci treba preukázať zavinenie priestupku, a za tým účelom je nevyhnutné vykonať všetky dostupné dôkazy.

V správnom súdnictve súd preskúmava výlučne zákonnosť právoplatného rozhodnutia. Na rozdiel od správnych orgánov, ktoré vo veci konkrétne konajú (najmä vykonávajú dokazovanie) a rozhodujú, súd nepreskúmava vhodnosť alebo účelnosť žalobou napadnutého rozhodnutia. Ak správny orgán na preukázanie naplnenia skutkovej podstaty prejednávaneho priestupku neodstránil rozpory medzi výpoveďami obvineného z priestupku a jednotlivých svedkov a nevykonal dôkazy na preukázanie ich hodnovernosti, je to dôvod, aby súd rozhodnutie pre nedostatočne zistený skutkový stav zrušil.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2).

Na rozdiel od názoru správnych orgánov a súdu prvého stupňa odvolací súd zastáva názor, že z doteraz vykonaného dokazovania nie je možné jednoznačne určiť, že by žalobkyňa porušila alebo nesplnila niektorú povinnosť uloženú vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami. Nebolo jej jednoznačne preukázané, že porušením právnej povinnosti zapríčinila dopravnú nehodu. Správny orgán nepreveril tvrdenia žalobkyne, že druhý vodič účastný dopravnej nehody jazdil neprimerane rýchlo a vzhľadom na neprehľadnosť situácie ho nemohla spozorovať pri odbočovaní vľavo (toto tvrdila žalobkyňa hneď po dopravnej nehode a na tom zotrvala počas celého konania). Prakticky bez vykonania dokazovania (okrem podania istého vysvetlenia vodiča S.) správny orgán skonštatoval, že toto tvrdenie je zo strany žalobkyne účelové, aby sa vyhla zodpovednosti zo spáchaného priestupku. Takéto tvrdenie správneho orgánu nie je ničím podložené. Bolo potrebné tvrdenia žalobkyne v rámci dokazovania si preveriť, ustáliť rýchlosť motorových vozidiel v súvislosti s dohľadnosťou dopravnej situácie za motorovým vozidlom žalobkyne. Neodstránili sa rozpornosti v tvrdení o dopravnej nehode medzi žalobkyňou a vodičom S., keď nimi popísaný priebeh dopravnej

nehody a z toho vyplývajúca zodpovednosť je diametrálne odlišná. Po zistení rýchlosti motorových vozidiel so zreteľom na dohľadnosť dopravnej situácie za motorovým vozidlom žalobkyne bude potrebné aj prípadnou konfrontáciou účastníkov dopravnej nehody pokúsiť sa odstrániť rozpory v ich tvrdeniach o priebehu dopravnej nehody.

Podľa ustanovenia § 250ja ods. 4 O.s.p. ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzali správne orgány, bolo nedostačujúce na posúdenie veci, najmä s prihliadnutím na zákonnú zásadu prezumpcie nevinoty obvineného zo spáchania priestupku. Preto na základe citovaného zákonného ustanovenia odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Procesne úspešnej žalobkyne odvolací súd v súlade s § 250k ods. 1 O.s.p. priznal nárok na náhradu doposiaľ vynaložených trov konania, na základe uplatnenia a podľa vyčíslenia právnym zástupcom žalobkyne. Tieto trovy pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku 2 000 Sk za podanú žalobu, ďalej z trov právneho zastúpenia za úkony advokáta: prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady 28.12.2005, spísanie žaloby 28.12.2005, účasť na pojednávaní na krajskom súde dňa 16.5.2007 po 1 780 Sk, spísanie odvolania 19.9.2007, účasť na pojednávaní na odvolacom súde 16.7.2008 po 1 906 Sk (podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z.), za tri úkony režijný paušál po 187 Sk, za dva úkony režijný paušál po 190 Sk (podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky). Spolu trovy právneho zastúpenia činia 9 713 Sk, plus 19 % DPH 1 845 Sk, teda 11 558 Sk. Spolu trovy konania činia sumu 13 558 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 16. júla 2008

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

